

АЛЕН БЕШИЋ, рођен 1975. у Бихаћу, БиХ. Дипломирао је на Одсеку за српску књижевност и језик Филозофског факултета у Новом Саду. Пише поезију, књижевну критику и есеје, преводи с енглеског (Џин Рис, Џамејка Кинкејд, Ени Пру, Џојс Керол Оутс, Божидар Језерник, Џон Фаулс, Кетрин Бејкер, Џон Ралстон Сол, Брус Четвин, Тони Холанд, Дерек Волкот, Теџу Кол, Ен Карсон итд.). Члан је Српског књижевног друштва и Удружења књижевних преводаца Србије. Од 2007. године ради као уредник часописа за књижевност и теорију *Поља*, а од 2012. и као уредник издавачке делатности Културног центра Новог Сада. Књиге песама: *У филиграну рез*, 1998; *Начин дима*, 2004; *Голо срце*, 2012; *Хроника ситница* (избор), 2014. Књиге есеја и критика: *Лавиринџи читања*, 2006; *Нејоновљиви образац*, 2012. Живи у Новом Саду.

МИЛЕНА БЛАГОЈЕВИЋ, рођена 1979. у Београду. Завршила је основне и мастер студије филозофије на Филозофском факултету Универзитета у Београду. Пише приказе, есеје, рецензије, репортаже и путописе, објављује у периодици и интернет часописима *PULSE*, *Stella polare*, *Кулџ* и *Синхро*. Живи у Београду.

ЛАЗАР БУКВА, рођен 2001. у Новом Саду. Дипломирао компаративну књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду, студент је мастер студија (Књижевност и култура) на Филолошком факултету у Београду. Пише есеје и књижевну критику, објављује у периодици.

СЛАВКО ГОРДИЋ, рођен 1941. у Дабрици код Стоца, БиХ. Пише прозу, књижевну критику и есејистику. Од 1992. до 2004. био је главни и одговорни уредник *Лейојиса*, а 2008. до 2012. потпредседник Матице српске. Књиге прозе: *Врховни силник*, 1975; *Друго лице*, 1998; *Ојшћ*, 2004; *Руб*, 2010; *После руба*, 2020. Књиге есеја, критика и огледа: *У видуку сџиха*, 1978; *Слањање времена*, 1983; *Примарно и нијанса*, 1985; *Поезија и окружење*, 1988; *Образац и чин – ољеди о роману*, 1995; „*Певач*” *Бошца Пејровића*, 1998; *Ољеди о Вељку Пејровићу*, 2000; *Главни џосао*, 2002; *Профили и ситњаије*, 2004; *Размена дарова – ољеди и зајиси о савременом српском џесниџићу*, 2006; *Савременосћ и наслеђе*, 2006;

Критичке разједнице, 2008; *Грађања и сведочења*, 2011; *Ојледи о Иви Андрићу*, 2013; *Сродствија и раздаљине – ојледи и дневнички записи*, 2014; *Осматрачница – књижевне и ојшће теме*, 2016; *Међу својима*, 2020; *Подсећања и наговори*, 2022. Приредио више књига српских писаца.

ЛУНА ГРАДИНШТАК, рођена 1989. у Суботици. Основне и мастер студије завршила на Одсеку за српску књижевност и језик на Филозофском факултету у Новом Саду. На истом факултету докторирала на теми „Метаноја у песништву Бранка Миљковића”. Истраживач-сарадник на Филолошком факултету у Београду. Стипендиста Штајерске покрајине на Универзитету у Грацу. Добитница је награде Руског дома у Марибору за превођење песама руског песника Јурија Давидовича Левитанског на српски. Бавила се просветним радом, пише поезију, есеје, критику, преводи с енглеског и руског, објављује у периодици.

СУНЧИЦА ДЕНИЋ, рођена 1956. у Угљару код Приштине. Пише поезију, прозу, књижевну критику, есеје и студије. Књиге песама: *Појодба*, 1985; *Племе у сну*, 1989; *Клупко*, 1994; *Обрнућа јодина*, 1997; *Невреме*, 2016; *Мајица*, 2017; *Писма Тулију*, 2022. Романи: *Три светиња – љрича која није сјала у роман*, 2008; *Свети изван*, 2014. Приче: *Вера*, 2020. Студије: *Рейорика*, приручник за учитељске факултете (коаутор В. Ценић), 1995; *Књижевно дело Манојла Ђорђевића Призренца*, 2003; *Ојшће и лично – ојледи о књижевности*, 2005; *Књижевност – избор књижевних и књижевнонаучних текстова*, 2007; *Српски љисци на Косову и Мейохији (1871–1941)*, 2008; *Мера и љривид – ејшћом до књижевне есијетике*, 2010; *Пројон и завичај – српска књижевност Косова и Мейохије*, 2011; *Књижевност за децу – крила за зачарани љей*, 2014; *Поејшћки модели између љрадиције и савременој у српској књижевности*, 2019.

ЖАКЛИНА ДУВЊАК РАДИЋ, рођена 1975. у Новом Саду. Доктор књижевних наука, бави се теоријом и историјом књижевности, пише есеје, студије и књижевну критику. Објављене књиге: *Аујобиојрафија, фикција и ја*, 2011; *Есијетика љујојисне рејорјаже*, 2021. Учествовала у изради *Енциклоједије Досијеане*, 2021. као један од аутора и члан редакционог одбора.

ИЛИЈА ЛАКУШИЋ, рођен 1947. у Лијевој Ријечи код Подгорице, Црна Гора. Пише поезију, прозу и есеје. Књиге песама: *Робија иза сјакла*, 1976; *Прајечай*, 1982; *Кварење омладине*, 1986; *Немам друјој избора*, 1993; *Буквара* (за децу), 1994; *Одбрана и љоследњи дани римовања*, 1998; *Десет љршњенова*, 1999; *Ево ме*, 2002; *Биљези* (за децу), 2003; *Тако је љисано љрије љлајола љисаји*, 2006; *А љојшом обрезајше књију* (избор), 2007;

Мале мајке, 2008; *Пајпирова њобјег*, 2010; *Љубио сам живој као да је мој*, 2012; *Бијка на тастајтури*, 2012; *Мала ноћна лирика*, 2013; *Два Пејра*, 2013; *Успенска врајна*, 2015; *Манастирски синови*, 2016; *Од Парнаса до Пијала*, 2018; *Крвава катедра*, 2019; *Страсиј њисаће машине*, 2022; *Враћам се из Ајине*, 2023. Књига сатиричне прозе: *Приче у зрну*, 1989. Књига прича: *Ијак се окрећем*, 2011. Романи: *Сисћем за навођење*, 2000; *Порипреји њјесника са њрозним њисцем у њозагини*, 2007; *Ране ге-сејте*, 2015. Књига есеја и интервјуа: *Из њрејјеране близине*, 2008.

ОЛГА ЛАЛИЋ КРОВИЦКА, рођена 1980. у Шибенику, Хрватска. Завршила је славистику на Јагелонском универзитету у Кракову (Пољска). Студирала је и полонистику. Стипендисткиња Министарства културе Пољске за 2007. и 2011. годину. Пише поезију, прозу, бајке, хаику, есеје и драме на пољском и српском. Бави се превођењем. Превела је више књига поезије, прозе, драме, хаикуа, као и научне есеје и рецензије са српског, македонског, словеначког и хрватског на пољски, као и са пољског, словеначког и македонског на српски и хрватски. Такође, бави се фотографијом, цртежом, сликарством и ликовним обликовањем корица књига. Излагала је своје радове на колективним изложбама у Србији и Северној Македонији. Књиге песама: *Dzisiaj przyjdzie w brązowym* (пољски), 2006, 2007; *Иза облака*, 2008; *Niepokoje niepokoju* (пољски), 2009; *Vrh v temi* (словеначки, препевао Фрањо Франчич), 2009; *Gdy wubichnie mina* (пољски), 2010; *Ливење њесме / Odlewanie wiersza* (српски и пољски, заједно са Обреном Ристићем и Дејаном Богојевићем), 2010; *Мрвице времена у њпросјрансјву*, 2011; *Жаба жаба / Żaba żaba* (српски и пољски), 2012; *Мозак / Mózg* (српски и пољски), 2012; *Zamknięte urojeńnia* (пољски), 2012; *Kolejny raz śniłam dom* (пољски), 2012; *Bretkosë bretkosë* (албански, препевао Мустафа Спахиу), 2016; *Фаза и искра* (српски и пољски), 2018; *Причај ми о свјејџлу / Opowiadaj mi o świetle* (српски и пољски), 2021; *Sznycel i filozofia róży* (пољски), 2023. Бајка: *Славенским њујџом*, 2013. Драме: *Debiut Pana Chwastowkiego* (пољски), 2007; *Хрисћџос у Царипрагу – на њујџу за Рим*, 2016; *Хрисћџос во Царипрад – на њајџ за Рим* (македонски, превела Весна Миндушевска Вељановска), 2018. Живи и ради у Дукли, у Карпатима (Пољска).

ЈЕЛЕНА МАРИЋЕВИЋ БАЛАЋ, рођена 1988. у Кладову. Филолог србиста, проучава српску књижевност XVII и XVIII века, као и авангардну и неоавангардну књижевност. Пише поезију, прозу, студије, есеје и критику. Објављене студије: *Лејџџмаџија за сјњализам – њулсирење сјњализма*, 2016; *Трајџом бисерних минђушца српске књижевносјџи (ренесансносјџи и барокносјџи српске књижевносјџи)*, 2018. Књиге песама: *Без длаке на срцу*, 2020; *Арсенал*, 2023. Приредила више књига.

ПЕРИЦА МАРКОВ, рођен 1958. у Фаркаждину код Зрењанина. Пише поезију. Објављивао у разним листовима и часописима, песме су му превођене на више страних језика. Добитник је више награда. Имао две заједничке изложбе визуелне поезије и једну самосталну. Књиге песама: *Цела мала*, 1983; *Маја*, 1988; *Немој никад да задрхтиш*, 1989; *Милосрдни њаук*, 1991; *Нејрилађени*, 1993; *Шинџер*, 1995; *Вещиак из њодземља*, 1996; *На крај села*, 1998; *Гласови*, 2002; *Кајте*, 2002; *Идем кући*, 2016; *Час*, 2017; *Песмице*, 2018; *Оњицие*, 2022; *Изјед*, 2022; *Пис*, 2022; *Скрама*, 2023; *Хуј*, 2023. Живи и ради у Зрењанину.

ЗБИГЊЕВ МАСТЕРНАК (ZBIGNIEW MASTERNAK), рођен 1978. у селу Пјорков у југоисточној Пољској. Студирао је права у Лублину и књижевност на Вроцлавском универзитету. Године 2009. је дипломирао сценарио на Школи за филм у Кракову. Значајан је пољски прозни писац. Пише романе, приче и филмске сценарије, а ради и као репортер. До сада је објавио двадесетак књига. За свој рад је добио десетак значајних награда у Пољској. Његови романи су превођени на многе језике, а на основу неких од њих су снимљени филмови. Тренутно живи и ради у Пулавију код Лублина. (О. Л. К.)

СЛАЂАНА МИЛЕНКОВИЋ, рођена 1973. у Сремској Митровици. Дипломирала, магистрирала и докторирала на Филозофском факултету у Новом Саду. Пише поезију, научне студије, прозу, есеје и књижевну критику. Песме су јој награђиване и преведене на више језика. Објављене збирке песама: *Јујиро засјале срне*, 1994; *Гоничи снова*, 1995; *Пошћис сна*, 1997; *Друјим речима*, 2014; *Гоничи снова / Hounds Of Dreams*, 2016; *September city*, избор поезије на пољском, 2019; *Кроз шрејавице сјјам тују*, 2022. Научне монографије и уџбеници: *Аујоререференцијалносј њоезији Бранка Миљковића*, 2004; *Мејодика развоја љовора*, 2006, 2021; *Медијска кулјура*, 2007; *Дејте и књија*, 2007; *Медији и образовање*, 2008; *Говорно сјваралашјиво деце*, 2009; *Песничким сјјазама Димијрија Мијриновића*, 2009; *Мејодика развоја вербалне комуникације и љоворној сјваралашјива*, 2010; *Бајковий свеј дејшњсјива*, 2010; *Раг на развоју љовора са децом са њосебним њојребама*, 2011; *Креативно њисање*, 2011; *Медији и деца*, 2012; *Пола века*, 2013; *Поејика ведре меланохолије*, 2018. Објавила је и књигу интервјуа са познатим личностима *Жива реч*, 2013. Главна и одговорна уредница је часописа за науку, културу и уметност *Сунчани сјј* од 2004. године. Уређује јутјуб канал „Жива реч емисија”.

ЛЕНКА НАСТАСИЋ, рођена 2000. у Сомбору. Студенткиња је српске књижевности и језика на Филозофском факултету у Новом Саду. Пише поезију, кратке приче и књижевну критику. Збирка песама: *Са друје сјране њера*, 2020.

ИВАН НЕГРИШОРАЦ, рођен 1956. у Трстенику. Пише поезију, прозу, драме, студије и књижевну критику. Од 2005. до 2012. године био је главни и одговорни уредник *Лейтиса Матице српске*, а од априла 2012. је председник Матице српске. Од краја 2021. је инострани члан АНУРС. Књиге песама: *Трула јабука*, 1981; *Ракљар. Желудац*, 1983; *Земљојис*, 1986; *Абракадабра*, 1990; *Тојло, хладно*, 1990; *Хој*, 1993; *Везници*, 1995; *Прилози*, 2002; *Пошћаник*, 2007; *Светилник*, 2010; *Камена чћенија*, 2013; *Чћенија* (избор), 2015; *Матићни млеч*, 2016; *Изложба облака* (избор и нове), 2017; *Оћегала Ока Негремана*, 2019. Роман: *Анћели умиру*, 1998. Дrame: *Фреди умире*, 1987; *Куц-куц*, 1989; *Истїраїа је у шїоку, зар не?*, 2000; *Видиш ли свице на небу?*, 2006. Студије и есеји: *Лейтїи маџија за бескућнике. Срїска неоавантардна поезија – поетички идентїиїетї и разлике*, 1996; *Лирска аура Јована Дучића*, 2009; *Истїраїа предака – искушења колективної и индивидуалної оїсїанка*, 2018; *Њеїошевски покретї оїїора*, 2020; *Поезија Јована Дучића – од емїријскої неїаїиїиїетїа до лирске мейафизике*, 2022. Председник је Уређивачког одбора *Срїске енциклопедије*, том I, књ. 1–2, 2010–2011, том II, 2013; том III, књ. 1–2, 2018, 2022.

ВЛАДИМИР Б. ПЕРИЋ, рођен 1976. у Шапцу. Докторирао је 2013. године на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу са темом „Аутобиографска, социјална и поетичка маргина дадаизма Драгана Алексића”. Пише поезију, прозу, есеје, студије и књижевну критику. Књига песама: *Елијсе*, 2015. Књижевна критика: *Еїзеїезе I*, 2018. Методика српског језика и књижевности: *Клил – Амбијентї и прїојекатї у насїави срїскої/енїлескої језика и књижевностїи*, 2020. Ради као професор српског језика и књижевности у Музичкој школи „др Милоје Милојевић” у Крагујевцу.

ДРАГОЉУБ ПЕРИЋ, рођен 1976. у Смедереву. Дипломирао и магистрирао на Филозофском факултету у Новом Саду, а докторирао 2013. на Филолошком факултету у Београду са темом „Поетика времена српских усмених епских песама предвуковског бележења и Вукових збирки”. Области интересовања и истраживања: вербални фолклор – историја и савремена истраживања, методологија теренског истраживања фолклора, поетика усмене књижевности, жанровски систем усмене књижевности, књижевна фантастика, књижевност за децу, савремене књижевне теорије, методика наставе књижевности. Објављене студије: *Траїом дрвне прїче*, 2006; *Териоморфни јунаци словенске еїике: Волх Всеславеїевич и Змај Оїњени Вук (компаративно-їиїолошкa анализа)*, 2008; *Поетика времена срїских усмених еїских пїесама – прїедвуковска бележења и збирке Вука Караџића*, 2020; *Прамен маїле поље прїиїиснуо – необични јунаци срїске усмене еїике*, 2022.

БОЈО ПИЖУРИЦА, рођен 1967. у Никшићу, Црна Гора. Пише поезију и кратке приче. Књиге песама: *Име*, 2000; *Мајстори неимара Рада*, 2004; *Докољени за Дукљане*, 2007; *А са Тобом све је*, 2014; *Рус и ја*, 2019; *Дани Николини*, 2021.

МИЛАНА ПОУЧКИ, рођена 1991. у Зрењанину. Основне и мастер студије завршила на Одсеку за српску књижевност и језик на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, а тренутно је студент докторских студија на Филолошком факултету Универзитета у Београду. Члан Комисије за стилистику међународног комитета слависта, дугогодишњи сарадник на међународним пројектима од којих се издваја „Иво Андрић у европском контексту”, лектор, запослена у Фондацији „Алек Кавчић” на позицији уредника. Аутор је многобројних научних радова и реценција, као и две монографије: *Је ли Андрић надиран?*, 2018. и *Панонску њи душу њружам: критичка разматрања критике прозе Радована Влаховића*, 2020.

ЕНИ ПРУ (ANNIE PROULX), рођена 1935. у Норвичу, Конектикат, САД. Дипломирала је историју на Универзитету Вермонт, а магистрирала и докторирала на Универзитету Џорџ Вилијамс (данас Универзитет Конкордија) у Монтреалу. Више од тридесет година живела је у Вермонту, путујући широм Америке, али и Европе, Аустралије, Новог Зеланда. Од 1995. живи у Вајомингу, проводећи део године у северном Њуфаундленду. Писањем се почела бавити као новинарка, сарађујући са разним часописима, а њеним првим литерарним делом сматра се кратка научнофантастична прича „The Customs Lounge”, објављена 1963. у септембарском броју часописа *If*. Од краја седамдесетих година XX века сарађивала је у часопису *Gray's Sporting Journal*, где је повремено објављивала и кратке приче.

Њена прва збирка прича *Heart Songs and Other Stories* изашла је 1988. године. Уследили су романи *Postcards*, 1992, *Shipping News*, 1993 (срп. превод *Лучке весџи*, 2010), збирке прича *Accordion Crimes*, 1996. и *Close Range: Wyoming Stories*, 1999, роман *The Old Ace in the Hole*, 2002, други део вајоминшких прича *Bad Dirt*, 2004, а 2008. се појавио и њихов трећи наставак, *Fine Just the Way It Is* (срп. превод *Пошман*, 2010). Објавила је и књигу мемоара *Bird Cloud: A Memoir*, 2011. Спада међу најугледније савремене америчке прозаике, добитница је бројних књижевних награда. За роман *Shipping News* добила је 1994. Пулицерову награду, а роман је касније екранизован. Публици у читавом свету постала је позната захваљујући екранизацији приче „Планина Броукбек” из 2005. у режији Анга Лија. (А. Б)

МИЛАН РАДОИЧИЋ, рођен 1999. у Лесковцу. Основну школу и гимназију завршио је у Бору. Дипломирао је и мастерирао на Одсеку за српску књижевност и језик Филозофског факултета у Новом Саду, где је тренутно ангажован као демонстратор. Пише књижевну критику и есеје, објављује у периодици.

МАРИЈА ЦВЕТИЋАНИН, рођена 2001. у Новом Саду. Студенткиња је мастер студија српске књижевности на Филозофском факултету у Новом Саду. Пише кратке приче, есеје, књижевне приказе и критику, објављује у периодици.

ЛАЗА ЧУРЧИЋ, рођен 1926. у Тителу. Библиотекар, историчар српске књиге, књижевности и културе, пише и објављује књиге и радове из културне и књижевне историје од средњег века до половине XIX века. Радио као библиотекар у Библиотеци Матице српске (стара и ретка књига), учествовао у оснивању Трибине младих и покретању *Поља*, био организатор Сусрета библиографа у спомен на др Георгија Михајловића у Инђији и радио у многим манастирским библиотекама. Добитник је многих награда: Вукове награде (2014), Повеље за изузетан допринос развоју библиотекарства, историје српске књижевности и чувања и неговања историјске културе Шајкашке и Титела (2018), Златне књиге Библиотеке Матице српске (2019), и једини је библиотекар који је добио националну пензију одлуком Владе Републике Србије. Објављене књиге: *Српске књиге и српски њисци 18. века*, 1988; *Казивања о Библиошеци Матице српске*, 1996; *Књига о Захарији Орфелину*, 2002; *Исходи и сјази српских књига 18. века*, 2006. Приредио: *Грађа за историју Библиошеке Матице српске, књ. 1, 1830–1864*, 1964; *Хронолоическај роспис славјанских књиг*, 1972; *Орфелиново Жишције Пејтра Великој*, 1972; *Шћамјарија у Римнику и обнова шћамјана српских књига 1726*, 1976; *Правила Тишелске земљоделске задрује*, 1982; *Захарија Орфелин, Песме*, 1983; *Захарија Орфелин, Искусни њогрумар*, 1986. и др.

ПРЕДРАГ ШАПОЊА, рођен 1972. у Новом Саду. Књижевни преводилац, дипломирао је 2002. енглески језик и књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду. Пре тога је 1997. дипломирао и на Медицинском факултету. У периодици објављује преводе књижевне теорије, филозофије и социологије: Виларда Спигелмана, Дејвида Сидорског, Ерика Хобсбаума, Томаса Франка, Дорит Кон, Едварда Саида, Бернарда Вилијамса, Тома Полина, Мартина Постера, као и преводе поезије: Т. С. Елиота, Хуга Вилијамса, Тома Полина, Харолда Пинтера, Пенелопе Фиццералд и Чарлса Симића. Преведене књиге: *Алис Манро, Бексјиво*, 2006; *Превише среће*, 2010; *Голи живој*, 2013; *Мржња, њријашелсјиво, удварање, љубав, брак*, 2014; *Пољед са единабуршцке сјене*,

2015; Дорис Лесинг, *Бен, у светиу*, 2007; *Мемоари њреживеле*, 2008; *Златна бележница*, 2010; Ајрис Мердок, *Пещчани замак*, 2004; *Црни ѡринц*, 2005; Флен О'Брајен, *На реци „Код две ѡишце”*, 2009; Мишел Фејбер, *Исход коже*, 2003; *Кица мора ѡаси*, 2004; Лиза Скотолан, *Последња жалба*, 2004; Луиз Велш, *Тамерлан мора умреи*, 2005; *Мрачна комора*, 2005; *Трик са мейком*, 2010; Томас Франк, *Освајање кула: бизнис култура, контиракултура, усѡн хий конзумеризма*, 2003; Ралф Елисон, *Невидљиви човек*, 2014.

СВЕТЛАНА ШЕАТОВИЋ, рођена 1975. у Новој Градишки, Хрватска. Дипломирала српску и светску књижевност, магистрирала и докторирала на Филолошком факултету у Београду. Научни је саветник у Институту за књижевност и уметност. Пише студије, монографије и есеје, преводи с енглеског. Објављене књиге: *Традиција и иновација. Интертекстуалност у ѡеснициу Ивана В. Лалића*, 2004; *Део као целина & целина као гео. Сирруктура и семантика циклуса у ѡезији Васка Поје и Ивана В. Лалића*, 2012; *Еѡизација модерне лирике – ѡроблеми ѡеѡишке лирскеѡи циклуса: циклус и циклусне сирруктуре у срѡској ѡезији 20. века*, 2014; *У залеђу Средоземља. Медитеран у модерној срѡској књижевности*, 2019; *Андрић и Јагран*, 2020. Приредила више књига и зборника.

Приредио
Бранислав КАРАНОВИЋ